

Prijetno srečanje ansamblov Eduardovega in Slovenskega narodnega gledališča

Gledališka skupina Eduarda, velikega dramskega umetnika, ki ga je našemu gledališkemu občinstvu Slovensko narodno gledališče predstavilo že z dvema deloma, se je rade volje odzvala povabilu in tako omogočila prvi pomembnejši stik med slovenskimi in italijanskimi gledališkimi umetniki v Trstu.

Upravnik SNG dr. Andrej Budal izroča Eduardu De Filippu poleg drugega tudi album s slikami z uprizoritve njegovih del

Slovensko narodno gledališče v svojem stremeljenju, da bi v svoje občinstvo čimveč približalo umetnost, pač ni moglo mimo Eduarda De Filippa, ki je bil v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu. Eduardo De Filippu, ki je v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu. Eduardo De Filippu, ki je v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu.

naslovil na goste nekaj pozdravnih besed upravnik dr. Andrej Budal, ki je Eduarda De Filippu izročil nekaj publikacij o SNG, gledališke liste slovenskih gledališč, ki so doslej igrala Eduardova dela ter album, v katerem so fotografije s predstav njegovih del v uprizoritvi SNG. Eduardo De Filippu se je upravniku prisrčno zahvalil ter izrazil svoje zadovoljstvo, da se s svojo skupino nahaja na gostovanju v Trstu. »S tem, da ste vi igrali moja dela,« je dejal, »in da se moja dela igrajo v drugih jezikih, sem pravzaprav dosegel svoj namen, biti namreč dramatik za množico.« Se je povedal, kako se moti, kdor prireja h gledališču z varljivim upanjem po velikem zaslužku in lepem življenju. »V resnici pa je trpljenje, ki nam daje zaživetje naše notranje življenja. Iz svoje dolgotrajne gledališke izkušnje

Eduardo De Filippu in Dolores Palumbo v delu »Moja kladba je moje srce«

stu zelo zadovoljni. Tudi gledalci na občinstvo v gledališču »Verdi« so prijetno presenečeni. Peppino De Martino, ki je bil med vojno in se pozneje petnajst let ločen od Eduardovega gledališča, pa je bil v Trstu že tedaj, ko so vsi trije De Filippu prvi prišli v naše mesto že davno pred vojno. Zanimivo je, kako si vsi člani te skupine žele, da bi vedno ostali v Eduardovem gledališču.

Vprašali smo De Filippa med drugim, katero svojih del on sam najbolj ceni. Ne da bi dal na to prav ekskluziven odgovor, je dejal, da so mu vsekakor ljubi prav »Glasovi vestni«, ki jih sedaj igra tudi naše gledališče. Povedal nam je tudi, da pojde najbrž septembra z vso skupino v Ameriko. Iz Trsta pojde skupina najprej v Mestre, potem v Bergamo, nato v Lugano itd.

Ker je bilo gostom znano, da so naši igralci že igrali »Filumeno Marturanu« in »Glasove vestni«, se je vsak posebej zanimal, kateri naš igralec je kreiral njegovo vlogo. In tako so si postajali naši igralci in igralki ter

gostje »dvojni kolegi«. Obznavali pa so, da jim obveznost (istočasni nastopi) ne dopuščajo, da bi vsaj videli kako naše gledališče predvaja njihova dela.

Vse prehitro je potekel čas, ki je bil gostom na razpolago. Značilno pa je, da so nekateri, ki niso imeli kakih opravkov, ki bi jih klicali drugam, kar neradi ločili od družbe naših gledališnikov. »Bili smo že na toliko sprejemih, ampak vedno je nekaj hladnega, tudi v Parizu na primer,« pripoveduje eden izmed De Filippovih igralcev in ena izmed igralk ga prekine: »Pa tudi v...« (in tu navede ime italijanskega mesta, ki ga ne maramo imenovati). »Tukaj smo pa takoj našli odlični kontakt, počutimo se v zares prijetni središču.« Ostanimo še tukaj! In tako je res neka skupina še ostala, ko so drugi že odšli ter tako izkoristila do zadnjega časa, ki ji je bil na razpolago.

Slovo ni bilo več nič uradnega, temveč je bilo že poslovanje dobrih prijateljev, ki si iz srca žele; obilo uspehov in na svidenje!

Eduardo De Filippu pozdravlja Nado Gabrijelečič, slovensko Filumeno Marturanu, kot jo je predstavil svoji skupini

Prvi slovenski lutkovni oder se je rodil v Solkanu pri Gorici

Njegov pobudnik, organizator in igralec je bil akad. slikar Milan Klemenčič, kateremu se je pridružil tudi slikar Veno Pilon in mnogi slovenski kulturni delavci

Slovinci se ne moremo ponasati s tako lutkovno tradicijo, s kakršno se lahko ponasajo nekateri sosedni narodi. Lutke in lutkovno umetnost smo začeli spoznavati proti koncu preteklega stoletja, ko so prihajali k nam potujoči lutkarji-komedijanti in na sejmščih med vrtiljaki, strelišči in gugalnicami postavljali svoje »odre« in v jezikovni mešanici ali pa v pantomimi predvajali igrice in prizore, ki so prababljali povečini vojake, služkinje in otročad, torej najpreprostejše občinstvo, ki je navdušeno sledilo snovi umetnosti in rado pustilo lutkarju na krožniku kak krajcar. V tem času pa so drugod delovala lutkovna gledališča, ki so bila že na visoki umetniški ravni, tako na primer lutkovno gledališče dr. Veseliga na Češkem, lutkovni gledališči v Muenchenu, Baden-Badenu in drugod. Da smo si tudi mi privoili emanjšega brata gledališke umetnosti, gre zaslugi Solkanu akademskemu slikarju Milanu Klemenčiču.

Milan Klemenčič se je rodil v Solkanu leta 1875 in se že v otroških letih seznanil z lutkovnim gledališčem.

V Gorico je namreč prihajal vsako drugo leto s svojimi lutkami italijanski lutkar Riccardo in njegove lutke so malega Klemenčiča očarale, da si ni dal miru, dokler se ni seznanil z grbavim slugo, ki je čistil in pripravil oder in lutke za predstavo. Z vsemi svojimi sredstvi — pribliški, sladkarijami in pečenim kostanjem — si je pridobil naklonjenost grbavca, ki mu je dovolil globlji vpogled v lutkovni oder »za kulise«.

V času Klemenčičevih študijev na akademiji v Muenchenu, kjer je študiral scenografijo, je tam deloval Schmidovo lutkovno gledališče in lutkovna umetnost ga je pritegnila še z večjo silo. Pozneje je Klemenčič dobil službo sodnega oficijala v Ajdovščini. Toda vsako leto je obiskoval Muenchen in muenchensko lutkovno gledališče. Od leta 1908 se je poleg omenjenega Schmidovega lutkovnega gledališča pojavilo v Muenchenu tudi »Umetniško lutkovno gledališče«, ki so ga osnovali in v njem delovali znanstveni kulturni delavci in ki ga je vodil Paul Braun. Obiskovalci tega gledališča, ki je dajalo visoko kvaliteten umetniški predstav, so Klemenčiču dali pobudo, da se loti dela in nam ustvari prvo slovensko lutkovno gledališče. Po skoraj enoletnih pripravah je 22. decembra 1910 dal prvo predstavo. Bil je to »Atrij« v rdečem plašču, ki ga je bil prevedel iz italijanščine. Prvi predstavi so sledile še številne Pocijeve komedije. Ker je uredil lutkovno gledališče kar na svojem domu, je igral s komaj 10 cm visokimi lutkami. Pri tem so mu pomagali še njegova žena Pepca, znani slovenski slikar Veno Pilon in njegova sestra, ki so zato prvi slovenski lutkarji. Namen tega lutkovnega gledališča je bil predvsem zbuditi zanimanje za to umetnost med našo javnostjo.

Prišla je prva svetovna vojna, ki je prekinila začetno delo. Po komaj končani vojni je lemenčič, ki je živel kot begunec v Domžalah, začel skupno z dr. Ivanom Lahom široko akcijo za ustanovitev lutkovnega gledališča, ki naj bi bilo namenjeno predvsem mladini in seveda programsko primerno tudi za odrasle. Kmalu se jima je pridružil tudi Tone Gaspari. Ljubljanski gledališki konzorij je dal na razpolago potrebna finančna sredstva. Lutke je umetniško izdelal Klemenčič sam, ki jih je že za prvo predstavo imel več kot 60. Lutke, oder z odprtimi 70 x 140, dekoracije, rekvizite in vse ostale potrebščine je izdelal v svoji delavnici v Domžalah. Zaveso pa mu je naslikal slovenski slikar Ivan Vavpotič. 20. januarja 1920 je bila v dvorani Mestnega doma v Ljubljani prva predstava prvega slovenskega gledališča v Jugoslaviji. Prvi igralci na tej lutkovni predstavi so bili: Tina Kordanova, Krista Čubejeva, Milan Klemenčič, njegov sin Savo in Milenko Dobrič. Za glasbeno spremljavo te in na-

daljših iger je skrbel med narodnoosvobodilno vojno padli slovenski pesnik Miran Jarc, ki se mu je pozneje pridružil še pianist Lavrenčič. Kritiki Bevk, dr. Karel Dobida in Boris Orel so z veseljem pozdravili prvo slovensko lutkovno gledališče.

Zaradi nerazumevanja in brezbrzičnosti tedanjih pravstvenih oblasti in zaradi odpovedi dvorane so morale lutke točno ob peti obletnici ustanovitve, 20. januarja 1924, prenehati z delom. V tem času pa je Klemenčičev lutkovni oder dal že 105 predstav.

Povsem razumljivo je, da je ta udarec Klemenčiča

hudo prizadel in se je zato začasno odrekel lutkarstvu. Lutke, ki se jih je medtem nabralo že 120, in ostale rekvizite je odkupilo žensko tolovadno društvo »Atena«, ki je privedlo nekaj predstav, nato je vse to dragoceno Klemenčičevo delo končalo v neki kleti, kjer so jih našli italijanski vojaki za časa okupacije in jih uničili.

Prej smo rekli, da se je Klemenčič odpravil na lutkarstvo le začasno. Zato si je nekaj let potem, ko je njegovo prvo lutkovno gledališče bilo prisiljeno na molk, izdelal nov oder z malimi 10 - centimetorskimi lutkami. O tem in o nadalj-

njem razvoju lutkovnega odera pa morda kaj več kdaj pozneje.

MARSIC

Teden japonskega filma v Rimu

Od 12. do 18. t.m. bodo v Rimu organizirali »Teden japonskega filma«. Prireditvi bo prisostvovala tudi posebna japonska delegacija, ki jo vodi predsednik japonskega združenja filmskih proizvajalcev Fusao Kobayashi. Med »tednom«, ki ga organizirata združenje japonskih filmskih proizvajalcev ter »Unitalia Films« (sodelovanju sindikata italijanskih kinematografskih inovinarjev, bodo v dvorani »Archimede« predvajali sedem letnejh japonskih filmov.

Glubb namreč razlaga, da je v interesu jordanjskega kralja, da ostane v dobrih odnosih z Anglijo in se ne veže prenež z ostalimi arabskimi državami (ki so mu med drugim obljubile izdatno finančno pomoč v nadomestilo za morebitno izgubo angleškega nefti). Ker je revolucionarni režim v Egiptu republikanski usmerjen in torej nasproten vsaki monarhiji in ker kralj Husajn od Saudskega Arabije dinastične razprje. To pismo namreč lepo kaže sredstva, s katerimi se pomagajo vzdrževati angleške spetrolejske koristi.

Ce pa ta sredstva, ki se naslanjajo na starostni izrek »divide et impera«, odpovejo, so v rezervi tudi druga, bolj spretna. Tako v Londonu je grozilo z vojaštvom, ki je na Cipru (pred meseci so tja poslali ojačena prav zaradi položaja v Jordanu, ko ta ni hotel pristopiti k bagdadskemu paktu). Skratka, grozila je surovost silo — vse v obrambo spetrolejskih koristi, pardon, varnosti in stabilnosti na Srednjem vzhodu.

Po podobnem sredstvu so Angličji posegli na Cipru, kjer so predvračajinjem deportirali nadškofa Makariosa in še štiri cerkvene dostojanstvenike, ker so padrali gibanje za priključitev Cipra h Grčiji v skladu z željo, ki jo je prebivalstvo že takoj po vojni izrazilo s plebiscitom. Tudi to je bilo potrebno zaradi varnosti, reda, stabilnosti itd. — dejansko pa zaradi važnega vojaškega oporišča, tem važnejša po angleškem umiku s suškega področja v Egiptu. To pa je popolnoma prav tudi za tiste, ki se sicer tako pobojno razburjajo, če na primer v Jugoslaviji kaznujejo nekoga nadškofa za njegove ustaške zločine...

Vse kaže, da se je angleška vlada v zagati, v katero so začle njene imperialne pozicije, odločila za krajo pot. Toda če lahko ta pot za nekaj časa ohrani te pozicije, petrolejske in druge koristi, je pa obenem zelo nevarna, ker porazbura nadaljnjo napetost na področju, ki je že tako dovolj vznemirjeno — nevarna pa je tudi za same pobudnike in izrevalce, ker jasno kaže, kdo povzroča napetost. Svetovne

(Nadaljevanje na 5. strani)

KRATEK PREREZ ČESKOSLOVAŠKE FILMSKE USTVARJALNOSTI PO VOJNI

Poleg velike »Husitske trilogije« so zelo uspeli tudi risani filmi

Českoslovaški film ima v svoji tradiciji zanimivo bogatstvo. Zanimivo bi bilo, da bi se v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu. Eduardo De Filippu, ki je v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu.

Českoslovaški film ima v svoji tradiciji zanimivo bogatstvo. Zanimivo bi bilo, da bi se v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu. Eduardo De Filippu, ki je v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu.

Českoslovaški film ima v svoji tradiciji zanimivo bogatstvo. Zanimivo bi bilo, da bi se v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu. Eduardo De Filippu, ki je v Trstu, kjer se je našlo toliko bolj poklicano, da prikazuje slovenskemu občinstvu tudi dela naroda, ki so mu tako blizu.

Salumificio Viennese

TRST - Aquilina (začasni telef. 95-898)

SE PRIPOROČA za sledeče proizvode:

HRENOVKE ORIGINALNE (FRANKFURTER)

KRANJSKE KLOBASE

PRAŠKE ŠUNKKE

SLANINA IN DRUGO PREKAJENO MESO

TRGOVCI! Poslužujte se naših proizvodov, ki so najboljše vrste

TAKOJŠNJA DOSTAVA v mestu in na podeželju

Gostilna „Ex Ussaro“

TRST - UL. CARDUCCI ST. 41 (NASPROTI POKRITEGA TRGA)

VAM POSTREŽE Z NAJBOLJŠIM DOMACIM IN ISTRSKIM VINOM IN DOMACIM PRUŠTOM.

lastnik Ivan Filipčič

PO NAJNOVEJŠIH URADNIH PODATKIH

Zopet občutno povečana brezposelnost med mladino

V januarju skoro tisoč brezposelnih vajencev več kot v decembru. Skupno je zabeležil urad za delo v januarju več kot 7 tisoč brezposelnih mladincev in mladink

Najnovejši uradni podatki o brezposelnosti, katero ugotavlja urad za delo, govore, da se je brezposelnost v januarju tega leta ponovno izredno močno povečala in da se je istočasno izredno zaostri- lo vprašanje brezposelnosti mladine.

V januarju se tako urad za delo zabeležil skupno 21.133 brezposelnih oseb in kar 2.233 oseb več kot v decembru 1959. Uradna statistika ne upošteva posebej vseh mladih brezposelnih (izpolnjen 20 let) in se nanasa samo na vajence. Teh pa je bilo 20. januarja brezposelnih 2.917 — skoro tisoč

več kot 20. decembra preteklega leta. Značilno je, da je bilo največ vajencev brezposelnih v industriji in to kar 1.519, kar sledi v trgovini 661 in uradniki 533. Izredno visok odstotek brezposelnih vajencev v industriji predstavlja zelo resen opomin, saj ugotavljajo uradna poročila tržaške industrijske, trgovinske in kmetijske zbornice, da prav sedaj preživlja velika tržaška ladjedelniška industrija ugodno svetovno konjunkturo in bi pričakovali, da bodo obrati CRDA, ILVA itd. prav sedaj sprejeli večje število vajencev, da si zagotovo

ve kvalificirano visoko - sposobno delovno silo. Do tega, kot vidimo, ni prišlo in beleži prav industrija največje število brezposelnih vajencev. Visoka številka brezposelnih vajencev v trgovskih obratih različnih strokovnih posebnosti, saj je znano, da preživlja tržaška trgovina na drobno in na veliko hudo krizo, kar tudi povzroča, da le s težavo najdejo delo vsi tisti, ki bi hoteli priti do dela. Pri teh podatkih pa je treba upoštevati tudi vajence zaposlene v pomorstvu, saj so ladje v zgodovini Trsta vedno bile važen faktor zaposlitve. V januarju je bilo vključenih kot vajence 62 mladincev, kar je izredno nizko število in kar seveda povzroča večji dotok v ostale poklice.

Število brezposelnih vajencev, pa še ne vsebuje dokončne številke vseh mladincev. Uradni podatki so sicer zelo skopi, vendar omenjajo tudi druge kategorije. Tako prvič objavlja urad za delo, da je bilo 20. januarja brezposelnih 1.170 oseb izpolnjen 21. letom in drugih oseb, ki iščejo prvo zaposlitev. Razumljivo je, da je bila med temi osebami velika večina mladih ljudi, saj so zelo redki starejši ljudje, ki iščejo prvo zaposlitev. Poleg tega je bilo 20. januarja 1960 kar 2.181 deklet - gospodinj, ki so bile vpisane na uradu za delo, ker so iskale prvo zaposlitev. Razumljivo je, da je tudi med temi dekleti velika večina brezposelnih mladink.

Skupno število brezposelnih mladink in mladincev, ki ga dobimo na osnovi teh podatkov in ki presega sedem tisoč, pa še vedno ni popolno. Uradna statistika namreč ne upošteva posebej tistih mladincev in mladink, ki so bili že zaposleni in ki so zaposlitev iz kakršnega koli razloga izgubili. Ni pa dvoma, da to število ni nizko.

Se mnogo višje pa je število mladincev in mladink, ki iščejo prvo zaposlitev, pa se na uradu za delo sploh niso javili. To je razumljivo, saj urad za delo le v redkih primerih preskrbi zaposlitev, katero morajo iskati mladi ljudje sami, odnosno jo iščejo njih starši. To število je ne-

lepo vedenje ni samo domena mladine, ampak vsakega človeka, ki se zaveda svojega jaza. Zato bi bilo mogoče pisati tudi članek: Otroci in lepo vedenje — ali Gospodinj in lepo vedenje — ali Šeš in lepo vedenje — itd. itd. Da sem se odločil za zgornji naslov, pa je vzrok prav ta, ker je izšlo mnogo član- kov, ki napadajo prav mladi- ne zaradi slabega vedenja, ne da bi pri tem vsaj omenjali, da je taka mladina pri nas v veliki manjšini.

Vsak človek je nekako egoistično zastavljen. Da lahko vstopi na višjo stopnjo srčne kulture, ki je tesno povezana z lepim vedenjem, je odvisno od cele vrste vzrokov, predvsem od ožjega okolja, od vzgoje doma in od vzgoje v šoli. Mladina je dosti bolj dostopna za pravo besedo in pravo pobudo, toda dostikrat ni tako občutljiva in pobude od nikoder. Mladinec enostavno ne ve, kako se je treba vesti

Vedno težje dobe mladinci zaposlitev, kar vodi do povečanja brezposelnosti mladine in ji jemlje vero v bodočnost.

BOGOMIR MAGAJNA: «O LEPEM VEDENJU»

Zakaj naj bi jaz prepustil v vlaku prostor starejšemu?

Človeku, ki se zna lepo vesti, se dosti raje odpirajo vsa vrata in dosti bolj uspešno izvrši svojo življenjsko nalogo

Lepo vedenje ni samo domena mladine, ampak vsakega človeka, ki se zaveda svojega jaza. Zato bi bilo mogoče pisati tudi članek: Otroci in lepo vedenje — ali Gospodinj in lepo vedenje — ali Šeš in lepo vedenje — itd. itd. Da sem se odločil za zgornji naslov, pa je vzrok prav ta, ker je izšlo mnogo član- kov, ki napadajo prav mladi- ne zaradi slabega vedenja, ne da bi pri tem vsaj omenjali, da je taka mladina pri nas v veliki manjšini.

Vsak človek je nekako egoistično zastavljen. Da lahko vstopi na višjo stopnjo srčne kulture, ki je tesno povezana z lepim vedenjem, je odvisno od cele vrste vzrokov, predvsem od ožjega okolja, od vzgoje doma in od vzgoje v šoli. Mladina je dosti bolj dostopna za pravo besedo in pravo pobudo, toda dostikrat ni tako občutljiva in pobude od nikoder. Mladinec enostavno ne ve, kako se je treba vesti

in zakaj se je treba lepo vesti, ker mu tega nihče ni razložil, ne doma, ne v šoli. V konviktu, kjer sem stanova- val kot gimnazijec, je bilo ob- vezno prebrati knjigo o le- pem vedenju. Menim, da bi morala vsaka šola žrtvovati vsaj uro na teden za študij o lepem vedenju, da bi morali vzgojitelji napisati pri- merne učbenike, tako za osnovno šolo kot za višje srednje šole. To bi bilo neiz- merne koristi za vsakega, naj- si živi v domovini, še bolj pa, če gre za enim ali drugim poklicem, za eno ali drugo funkcijo, v tujino.

Človeku, ki se zna lepo vesti, se dosti raje odpirajo vrata vseh povsod, tak človek tudi dosti bolj uspešno izvrši svojo nalogo, kot bi jo sicer, najsi bo ta naloga kulturnega, političnega ali gospodarskega značaja. Mislite si samo šport- nika-tekmovalca, ki bo nekje v Buenos Airesu ali v Pari- zu pobral darj žepni robček,

Na proslavi praznika žena

Gojenci baletne šole SNG predvajajo balet ciganek iz Verdijeve opere «Traviata»

Skupina pionirjev iz Skoklje in Rojana je sodelovala na proslavi z enoletnjaki «Nogometna zoga»

Mlada Tatjana Prinčič je skupaj s pionirji iz Rojana in Skoklje recitirala «Kupite rožice»

ZANIMIVOSTI IZ PRIRODOPISA

Polž je močna žival

Cudili se boste čes, kakšno moč neki ima polž? No, pre- čitajte do konca! Francoski naravoslovec Jean Cadar je pred kratkim izdal knjigo, ki na 400 straneh go- vori samo o poljih. Odkril je, da so se polži pojavili kot človek in da so se pred za- četkom terciarja prišli iz Azije po suhi poti. Verjetno so po- tovali več sto let, preden so premagali alpske gore. Kakor ugotavlja Jean Cadar, se lah- ko polž premakne za 1 centi- meter v 7 minutah. Razen te- gu preživlja žival vso zimo in še precejšnjo del poletja v spanju.

Polž je največji fakir v gla- dovanju. Ugotovili so, da lah- ko brez kakršnekoli hrane preživi tri leta. Ob edinem zobu ima polž na jeziku 25.600 drobnih ostrih vrstkov, s katerimi lahko grize papir, kredo in tudi les. Z marsikateremu naravoslov- cu se je zgodilo, da mu je polž pobegnil iz dobro zaprte

lesene škatle — pregrizel jo je. Jean Cadar je ugotovil, da so polži tudi pevci. Poleti lah- ko po obilnem dežju slišimo v gozdu tisoče in tisoče pol- žev, ki se oglašajo tako, da odpirajo in zapirajo usta ter pri tem dajejo glasove, po- dobnje zvižganju in prasketa- nju. Polž ima zelo dobra pljuča. Pri izdihavanju spusti toliko sapa da lahko z njo zamaje rjamen srednjevelike sveče. Polž se tudi nikoli ne more porezati. Po noževih ostrini se lahko spreha, kolikor ga je volja, pa se mu ne bo nič zgodilo. In navsezadnje — polž je pravo čudo moči. Jean Cadar pravi, da lahko polž vleče za sabo tovor, ki je dve sto krat težji od njega. Vprejel je pol- ža v vozček-igralko, na kate- rvm je bilo sto polžev. Ta go- vor je mali sinavec povlekel tako spretno, kot bi vse tu- lenje prevažal vozičke po svetu.

Veliki zajec in mali zajček Veliki zajec in mali zajček. Veliki zajec ima velika uša, mali zajček pa majhna. Sedita v zelju. Veliki zajec gloda veliko glavo zelja. Mali zajček grize majhno glavico. Pride lovec in ustrelji: pif. Veliki zajec skoči; hopa; hop, a mali zajček skaklja; hop, hop — naravnost domov. Mama zajklja povleče veli- kega zajca za veliko uho, ma- lega zajčka pa za majhno uho. Oba jokata. Veliki zajec toči velike solze, mali zajček pa toke drobne, da jih niti vi- četi ni. Mati zajklja jima po- tem reče: »Ne jočita več. Veličnega zaj- ca bom povla za veliko ruto, majhnega pa za majhno ruto. Potem bo veliki zajec legel v veliko posteljo, mali zajček pa v posteljico. Tako je tudi bilo in potem sta bila veliki zajec in mali zajček potola- žena.

Natečaj za razslavo otroških risb

Tudi letos je ENAL razpi- sal natečaj za pokrajinsko razslavo otroških risb. Nate- čaj predvideva tri različne kategorije in to: otroke, ki posejajo osnovne šole; dijake prvih dveh razredov nižjih gimnazij in strokovnih šol ter tečajev in otroke, ki posejajo otroške vrtnice. Rube so lahko pripravljene s svinčnikom, barvicami, v akvarelu itd. ter morajo biti za prve dve kate- gorije predložene v formatu 20 x 30 cm, za otroke tretje kategorije pa 10 x 15 cm. Izbrane risbe bodo nato raz- stavljene v neki umetniški ga- leriji ter nagrajene. Posebna komisija bo tudi izbrala risbe za 5. nacionalno razslavo, kjer pa pridejo v poštev sa- mo učenci osnovnih šol.

Naročniki! KUPUJTE pri TVRDKI ki oglašajo v našem listu!

Ribarič Ivan

IMPORT • EXPORT

VSEH VRST LESA IN TRDIH GORNI

TRST — ULICA F. CRISPI 14 — TEL. 23-23
ULICA DELLE MILIZIE 19 — TEL. 23-23

POŽAR ARTEMIO TOVORNI PREVOZI

AVTOGARAŽA „Rojana“

TRST — ROJAN — UL. MOHEMI ST. 7 — TEL. 23-23
privatno tel. 27-240 — (Zadnja postaja) tlobova 11

Prostori za parkiranje avtomobilov in motornih koles — Odprto tudi ponoči — Prevoz potnikov z osebnimi avtomobili — Bili na vs. kraje, tudi v inozemstvu

Kaj sta doživela Marko in Metka

Ko je bil Marko prepiran, da on aparat deloval, je poslal Fatmo k pogla- varju, naj ga vprasa, če smeta z Metko priti k njemu. Nekaj čudovitega mu ho- četa pokazati. Poglavar je dovolil in pre- vidno so znošili vse vkup v njegov stan. Tam je postavil Marko aparat na nizko mizo in je rekel:

«Gospodar puščave, to sem našel v tvoji zakladnici. Takoj sem spoznal, da je v tej omari velika čarovnja!» «Čarovnja?» se je začudil Ras Omar. «Kaj neki bi to moglo biti?»

«Po tej omari lahko prikladem zrač- ne duhovce!» je odgovoril Marko. Nato se sprožil aparat. Naenkrat je zadonel glas- na godba in močan pevski zbor je za- pel veličastno pesem. Poglavarja je ta čudež tako prevzel, da je padel na kole- na in se s celotno dotaknil tal.

«Zračni duhovci!» je zajekal, «bodite mi pozdravljeni. Hvalačen sem vam, da ste se ponizili za moje revno sobico. Nato se je obrnil do dekča z besedami: «Ti si res velik čarovnik, mali tujec. Bodi mi prijatelj!»

GORIŠKI IN BENEŠKI DNEVNIK

Danes proslava

ŽENSKEGA PRAZNIKA 8. MARCA

točno ob 15. uri

na sedežu ZSPD v Ulici Ascoli 1

KDAJ SE BO KONČALO MAŠČEVANJE USTANOVE TRE VENEZE?

Zaprlji so izvirek in družino prikrajšali za pitno vodo

To je že tretji primer nestrpnosti ustanove glede starih pravic njenih bivših najemnikov

Po razsodbi spora med najemniki in Pevme in ustanove Tre Veneze se je dogodilo v Pevmi več stvari, ki dajo sklepati, da se skuša ustanova znebiti najemnikov, ki niso hoteli odstopiti od svojih pravic in se raje sprejeli sodni postopek.

Svoj čas smo že poročali, da je ustanova najprej prepovedala uporabo izvirka, h kateremu so hodili v poletnih mesecih iskat vodo ne le številni Pevme, ampak tudi meščani ob bližnji mostu, ker je voda zelo okusna.

Potem je vsačne vzevolila vest, da so zaprlji staro pot, ki je bila nekdanja glavna pot v St. Maver ter so jo ljudje še vedno uporabljali.

Te dni pa se je izvedelo, da so zaprlji tudi izvir, ki ga je uporabljala družina, ki kaneje poleg drevesnice. Ustanova je za pred nekaterimi tresteci pisala prizadeletni družini, naj si napelje s ceste vodo, ali pa naj grejo z vozičkom po vodo v Pevmo, ker voda iz studenca, ki so ga uporabljali okoljski prebivalci vsaj sto let, ni pitna in je zaradi tega škodljiva za zdravje.

Ne moremo verjeti, da je ustanova tako hudo pri srcu zdravje njenih bivših najemnikov; prej bi verjeli, da jim hočejo pokazati svojo maščevnost.

Napeljava vodovoda bi precej stala, ker je potrebnih okoli 200 m cevi in jarka. Po drugi strani pa je od prve pipe v Pevmi okoli 1000 metrov. Družini so priporočili, naj hodi po vodo v Grojno, kjer je korito za napajanje živine. Toda če je nepitna voda iz studenca, ki so ga nepitna voda iz Grojne. Logika ljudi, ki hočejo ljudem odvzeti njihove stare pravice, se je torej pokazala brez vsake podlage.

Koncert Damijane Bratuževe v soboto v Gorici

V soboto 17. marca ob 21. uri bo imela v Prosvetni dvorani na Korzu samostojen koncert znana goriska pianistka Damijana Bratuževa.

To bo za nas pomemben kulturni dogodek, saj bo Bratuževa prvič nastopila s samostojnim koncertom v svojem rodnem mestu. Kot znanje je nastopala že na več koncertih v inozemstvu in se vsepovedno dobro uveljavila, zato bo tudi tokrat prav gotovo deležna pozornosti poslušalcev, ki bodo prišli na koncert.

Natečaja

Goriško županstvo obvešča, da je razpisal javni natečaj za eno mesto mestnega straznika ter za mesto brigadirja mestnih straznikov. Rok zapade 16. aprila t. l.

Za vsa potrebna pojasnila, naj se interesei zgledajo pri občinskem personalnem uradu.

Promet na mirnem letališču v februarju

Kljub mrazu in februarju prišlo je v letališče 21 letal.

Ceprav je bilo februarja zelo slabo vreme, je vendar na mirnem letališču prišlo v letališče skupno 21 letal, v katerih se je pripeljalo 64 putnikov in odšlo 53. Letala so pripeljala tudi 438 kg ptičjega, 234 kg raznega blaga in 204 kg pošte.

Nova nakazila za sladkor in kavo proste cone

Zveza trgovcev goriške pokrajine obvešča, da se razdeljevanje sladkorja in kave proste cone vrši na podlagi izročitve odrezkov nakazil zelene barve, ki so bile izdane v tokremem mesecu. Omenjena nakazila bodo veljala vse do meseca februarja 1968. Izdaja novih nakazil za nakup sladkorja in kave prosti coni so do sedaj veljavna nakazila rumene barve izgubila veljavo.

V počastitev spomina pok Bruna Valentinovića je ob občinski smrti daroval njegov brat Carlo 1.000 lir za sirote zavoda »Contavalle«.

Včeraj minus 6,2 na letališču

Vse kaže, da se je šesti mrzli val, ki je v polovici tega tedna tako močno pritnil, pričel poslabšati. Temperatura se je namreč nekoliko dvignila, čeprav je še vedno precej pod ničlo: v petek zjutraj so na letališču izmerili 7,2 stopinje pod ničlo, včeraj pa je 6,2 stopinje.

Na srečo je burja ponehala, nebo pa se je zjasnilo, kar zraadi precej dolgega dne onogosta, da se čez dan zrak nekoliko ogreje.

Nasi kmetje se nad vremenom nekoliko pritožujejo, češ da bi bilo treba nekaj dežja, ker je presušeno Moča torej ne škodovala, samo da ne bi prišla v obliki snega.

Za slovenski napis ni prostora?

Na agenciji Apiani na Korzu vsak dan številni jugoslovanski državljani iz obmejnega pasja menjajo denar, da si lahko kupijo kar je po videnskem sporazumu dovoljeno rasti čez mejo. Agencija je v la namen pripravila večjezični napis, ki pomeni, da urad ne jemlje denar. Presenečeni smo opazili, da med štirimi jeziki ni slovenskega niti srbohrvaškega, čeprav menjajo denar v glavnem samo Jugoslovani, in sicer v velikih količinah.

Ta »romanjstvitost« nikakor ni umestna.

Obmejni blok na Stupici ponovno odprt za promet

Po prenehanju najhujšega mraza v letošnji zimi so končno odprli tudi obmejni blok na Stupici. Ki je bil nekaj časa zaradi vremenskih neprikljupnosti zaprt. Prebivalci s Kobariškega, pa tudi iz Kanala prihajajo sedaj v vedno večjem številu čez mejo v Cedo. Posebno veliko jih pride od sobotah, ko je v Cedu tradicionalni tedenski sejem.

S seboj prinašajo raznovrstno domače blago, ki ga zamenjujejo za druge potrebne predmete. Posebno veliko jih pride gostilničarji so s tem zadovoljni, saj se jim večajo zasluzki, ki so bili zadnje čase izredno pišli. Obratno pa si je tudi precej prebivalcev Nadliške doline, posebno iz šempetrske občine oskrbelo potrebne propustnice, s katerimi prehajajo mejo pri Stupici in gredo na obisk ali izlet v Kobard in Tolmin. Spomladi in posebno poleti se bo njih število še povečalo, saj si bo marsikdo želel obiskati ljudi in kraje, ki jih po vojni ni več videl.

GOJENCI GLASBENE SOLE PRI GLASBENI MATICI V TRSTU

priredijo danes 11. t. m. ob 16. uri

KONCERT

v Gorici v Prosvetni dvorani, Korzo Verdi 1

Spored:

1. Nastop mladinskega pevskega zbora pod vodstvom gojencev dirigentskega tečaja.
2. Nastop solistov pri klavirju, z violino, klarinetom itd.

Prodaja vstopnic pri blagajni dvorane.

Cene: Sedeži I. vrste po 200 lir, II. vrste 100 lir, stojšče 80 lir. Dijaki in otroci plačajo polovico.

KOMISIJA ZA PRENOS ARHIVOV ZAKLJUČILA DELO

Predstavnik delegacij sprejel prefekt dr. Zerbi

Včeraj je jugoslovanska delegacija odpotovala

Včeraj je odpotovala v Jugoslavijo skupina članov mešane komisije, ki je na podlagi člena 3 sporazuma od 23. decembra 1950 urejevala vprašanje prenosa arhivov.

V petek je jugoslovanske italijanske predstavnike mešane delegacije sprejel prefekt dr. De Zerbi. Od italijanske delegacije sta bila prisotna predsednik prof. Re in inž. De Savorgiani, od jugoslovanske delegacije pa predsednik dr. Grubić in dr. Sartori.

Pred dnevi so odšli v Jugoslavijo zadnje mikrofيلمne, na katerih so posneti najvažnejši dokumenti pokrajinske knjižnice. S tem je bilo omogočeno, da je Jugoslavija dobila fotografije važnih dokumentov, ki se nanasajo na Gorico in njeno zasedanje, obenem pa so avtentični dokumenti ostali pri nas.

Sporazum o prenosu dokumentov je bil sklenjen po petletnih pogajanjih.

Seja goriškega pokrajinskega sveta

Včeraj popoldne so se v občinski dvorani na Korzu Verdi ponovno sestali svetovalci pokrajinskega sveta. Obravnavali so točke zadnjega dnevnega reda in razpravljali tudi o nekaterih novih vprašanjih, ki zadevajo pokrajinsko upravo. Več o včerajšnji seji bomo poročali v tokrovi številki našega dnevnika.

Danes občni zbor SPD

Danes ob 9. uri bo v prostorni gostilni »Pri zvezdi« devetletni občni zbor Slovenskega planinskega društva iz Gorice. Ker se bo ob tej priložnosti razpravljalo tudi o okrepitvi delovanja društva, posebno o izletih v okviru obmejnega psa, vabimo vse ljubitelje pianstva, da se zborovanja polnoštevilno udeležijo.

Dones kongres PSDI

Danes popoldne se na sedežu na Travniku nadaljuje pokrajinski kongres PSDI, ki se je pred nekaj tedni začel v Foljani in na katerem so izvolili delegate za kongres ter razpravljali o kongresnih poročilih.

Požar na Kostanjevici

Včeraj je nastal na Kostanjevici vzdolž italijansko-jugoslovanske meje požar, ker se je vnelo grmovje. Po dvehurnem delu je italijanskim in jugoslovanskim gasilecem uspelo pogasiti požar. Med požarom se je razpadla ročna granata, ki je bila v zemlji in ki je ranila nekega finančarja, ki je tudi pomagal gasiti plamene. Ogenj se je razširil na okrog 800 kv. metrov zemljišča.

Med iskanjem železa prekorajili mejo

Ceprav je med mejskim prebivalstvom povzročilo pobiranje raznovrstnih kovin, ki so ostale po vsem Krasu po hudih borbah med prvo svetovno vojno, že precej časa ni bilo nobene nezastreljene granate, ki jim med odpiranjem ali pa prekladanjem eksploziva, je ta obrt se vedno eden izmed izhodov, ki se jih poslužuje zlasti mladina, da se preživlja.

Tudi 18-letni Oskar Semovčič in 17-letni Alojz Kramar, ki sta bila v petek pri iskanju železa na meji, sta bila zaradi tega zaprta v policijsko postajo v Cedi.

DRUGI DAN V SESTIERU

BERTHOD PRVA V SLALOMU in zmagovalka v kombinaciji

Carla Marchelli druga v kombinaciji; Svicarka Colliard diskvalificirana

SESTIERE, 10. — V okviru tekmovalnega »Kandahara« je danes na sporedu ženski slalom. Na okrog 350 m dolgi progi s 160 m viš. razlike je razpostavljenih 44 vrat, na drugi progi, po kateri bodo tekmovalke vozile v drugi vožnji, pa je 42 vrat; proga meri prav tako okrog 350 m, a ima 170 m padca.

Prva vozi Vera Schenone in doseže lep čas 52"3. Avstrijka Hofherr, ki vozi za njo, pade. Toda naslednja Avstrijka, Josefina Frandl, doseže čas, ki ga potem nobena več ne prekositi: 49"6. Tudi Berthod je slabša, pač pa se je zdelo, da bo zelo blizu Frandlove Italijanka Minuzzo; in res zasede drugo mesto, ki ji ga v prvi seriji voženj nobena tekmovalka več ne odvzame. Svicarka Colliard je padla ter toliko zamudila, da je vsak njen boljši plasma izključen.

Zdelo se je skoraj neverjetno, da bi kdo še lahko prehitel Avstrijko Frandl. Toda 7 desetink sekunde prednosti, ki jih je imela pred Svicarko Berthod, je ta kar pomela: v drugi vožnji je bila za 3"7 boljša od Avstrijke! Končna zmagovalka je torej Berthod, zlasti se, ker Minuzzo spusti vrata in pri tem precej zamudi. Schoepf in Colliard niti ne startata drugič, vendar sta navedeni med diskvalificiranimi, ker je pač tak pravilnik. Vera Schenone je v drugi vožnji izpustila vrata in je bila tudi diskvalificirana.

Rezultati:

Slalom:

1. Berthod (Sv.) (50"3, 56"3) 107"1; 2. Frandl (Avst.) (49"6, 59"6) 109"2; 3. Agnel (Fr.) (52"1, 59"1) 111"1; 4. Marchelli (It.) (52"1, 59"1) 111"8; 5. Sellsam (N.) (52"7, 59"5) 112"8; 6. Klecker (Avst.) 115"2; 7. Minuzzo-Chenal (It.) (50"1, 65"7) 115"8; 8. Poloni (It.) 115"8; 9. Reichert (Nem.) 116"2; 10. Nevier (Fr.) 116"3; 11. Hoeri (Avst.) 116"7; 12. Grosso (Fr.) 117"4; 13. Heggtveit (Kan.) 117"6; 14. Snte (ZDA) 119"3; 15. Hochleitner (Avst.) 120"2; 16. Front (Fr.) 121"4; 17. Wheeler (Kan.) 5' kazenskega pribitja 121"8; 18. Gouiran (Fr.) 122"2; 19. Kruger (Kan.) 128"9; 20. Bonlieu (Fr.) 130"7.

Startalo je 32 tekmovalk, diskvalificirane so bile 4: Colliard, Seguin, Schenone in Schoepf.

Kombinacija:

1. Berthod (Sv.) 1.12 točke; 2. Marchelli (Avst.) 3.82; 4. Agnel (Fr.) 6.33; 5. Minuzzo-Chenal (It.) 9.72; 6. Klecker (Nem.) 10.87; 7. Poloni (It.) 10.36; 9. Heggtveit (Kan.) 10.99; 10. Nevier (Fr.) 12.95; 11. Hochleitner (Avst.); 12. Wheeler (Kan.); 13. Sellsam (Nem.); 14. Grosso (Fr.); 15. Hoeri (Avst.); 16. Gouiran Thiolier (Fr.); 17. Front (Fr.); 18. Snte (ZDA); 19. Bonlieu (Fr.); 20. Pitou (ZDA); 21. Ebner (It.); 22. Kruger (Kan.); 23. Davy (Avst.); 24. Looser (Sv.); 25. Hofherr (Avst.); 26. Fowell (V.B.); 27. Telling (Fr.);

Argentina bo poslala na olimpiado v Melbourne samo skupino kakih 50 ljudi, torej med prvo svetovno vojno nič koliko priložnosti! me je ljubezno ironično potrepljal po rami in rekel: »Wir kennen uns schon, mein lieber Freund; setz dich, mein lieber Freund.«

V četrtem razredu so nas začeli vikati tudi tisti profesorji, ki so nas bili dotlej tikali. Med temi je bil dr. Hübel, ki je sam napovedal, da nas bo odslej vikati, ker smo že toliko kot odrasli. Poklical je tega in onega učenca, a se ni nikoli zmotil. Ko pa je prišel do mene in me hotel vikati, mu je šlo na smeh. »Verzeih!«, leier Freund, ich kann dir gar nicht Sie sagen, wir kennen uns doch schon zu lange.«

Prvi trenutek sem bil osupel, morda celo rahlo prizadet. Toda njegov prisrčno ironični in ljubezni nasmeji me je hitro razorožil.

Dr. Hübel je imel to značilnost, da se je smejal bolj z očmi kakor z usti. Ko je stopal v razred, je bil njegov korak marčaličen, vstajil, in njegov obraz resen in strog. Toda oči so ga izdajale, da se smeje in da na tihem uživa, da se dela ruzgasa, kot je bil v resnici, in da mu je spet prav, da ni vedno, a da si vendar toliko ne upamo, da bi razgrajali. Navadno je imel, da je stopal naravnost proti katedri. Pri najmanjšem šumu v razredu je obrnil svoje okroglo glavo proti učencom, ne da bi menjal smer svoje hoje, in nam pokazal svoj strog obraz. Toda oči so bile nasmejane in kdaj pa kdaj se mu je tudi obraz raztegnil v nehoteno široko muhanje.

Bil je med onimi profesorji, ki so med urami večkrat govorili tudi o splošno zanimivih stvareh. Večkrat je omenjal dogodke na fronti in skušal najti primeri s Cezarjevimi ali Hanibalovimi pohodi. Pravi pri njem smo brali Cezarjeve komentarje in galski vojni in tu je bilo dovolj prilike za historično primerjanje. Bil je med najbolj zanimivimi predavatelji, kar sem jih imel kot učitelje in mislim, da če sem bil še tako malo pozoren učenec, nisem vendar preslišal nobenega njegovega »ekstempore«.

*) »Se že pozna, ljubi prijatelj! sedi, ljubi prijatelj.«

**) »Oprostite, dragi prijatelj, jaz te nikakor ne morem vikati, pozna se že vendar predloga.«

Kino na Opčinah

predvaja danes 11. t. m. z začetkom ob 15. uri in v ponedeljek 12. t. m. z začetkom ob 18. uri

CINES barvni film:

Ljubezenska simfonija

Igrajo: CLAUDE LAYDU, LUCIA BOSE, MARINA VLADY in GINO BECHI

Dve strastni ljubezni v življenju najbolj romantičnega skladatelja.

Lambretta 150 cc vrste LD

Edini zastopnik za Goriško

A. MEROLLI

GORICA - Ulica Garibald, 5 Telof. 2723

PRODAJNA CENA L 150.000

Mehanična delavnica in črpalka bencina AGIP

SIMIČ MARLI in BERNARDA

OPČINE - Narodna ulica 48

PREDSTAVNIŠTVO motociklov »CIMATTI«

S temi motocikli se lahko vozi brez patenta in evidenčne tablice. Dobite tudi nadomestne dele.

KMETJE VRTNARJI

Za vsako vašo potrebo se obrnite na domačo tvrdko

FURLANI EDVARD

TRST, Ul. Milano 18

TELEF. 35-169

katera vam nudijo po najnižjih cenah vsakovrstna semena najboljših inozemskih krajev in semena lastnega pridelka ter razne sadike, žveplo, modro galico, umetna in organska gnojila ter vsakovrstno oporjelo in stroje vsake velikosti

Vladimir Bartol: MLADOST PRI SVETEM IVANU (Tretja knjiga)

Romantika in platonika sredi vojne

25. Drugo poglavje: Nadaljevanje - Sošolci in tovariši - Sarajevski atentat

3.

Med profesorji, ki so se mi vtisnili s svojo močno in izrazito osebnostjo v spomin, je bil — sodim: velenemsko nastrojen — dr. Adolf Hübel. Mislim, da sem ga dobil že v drugi za razrednika in za profesorja nemščine in latinščine. V tretji je postal naš razrednik dr. Rudolf Perhaue, ki je bil že prej naš profesor matematike in fizike. Za nemščino pa sem imel od tretje naprej trentinskega nemškega zida Arturja Freuda.

Vsekakor je bil dr. Hübel moj profesor latinščine vse do konca nemške gimnazije. Bil je to izrazita moška postava srednje velik, športno razvit, malce plešast, sicer temnolas in z velikimi, izrazitimi temnimi očmi. Bil je širokopleč in močan, a ne debel. Neke značilnosti se spominjam, ki se je stalno ponavljala: Ko je sedel, si je zmerom potegnil oboje hlačni visoko navzgor, da bi si jih ne zmečkal. Ko pa je vstal izza pulta, da se posprehodi po razredu ali da tega zapusti, se mu je vsaj ena hlačnica zataknila na krepko razvitih mečah, tako da se je videl kos spodnjih hlač, dolgih, belih, kakršne so nosili takrat možje. Na glas zasmejal se ni upal nihče kajti dr. Hübel je bil v razredu avtoriteta. Toda iz našega muhanja in iz naših pogledov je kmalu spoznal, da mora biti nekaj na njem narobe. Ni dolgo ugibal. Pogledal je navzdol in se popravil. Kdaj pa kdaj se je namuznil, tudi zardei je

včasih in se navadno opravičil s kratkimi: »Pardon!«

Ta ali oni od mojih vrstnikov je bil mnenja, da je bil dr. Hübel nasproti nam, Slovencom, krivice. Jaz in mnogi z menoj vred tega ne moremo potrditi. Ko bo čas, bom uveljal se o nekaterih drugih profesorjih v tem pogledu nasprotujoče si sodbe različnih učencev. Za dr. Hübla vem, da si je z njim še dolgo let po prvi svetovni vojni dopisoval naš odlični slavist dr. Mirko Rupel, ki je bil tudi njegov učenec in Mašenkin sošolec.

Nisem bil med odličnimi latinci — to mi je branilo že moje preprosto sanjanje z odprtimi očmi med uro —, vendar ves čas med dobrimi. Kot sem že omenil, sem bil od nekdaj podvržen privlačnosti »močnih osebnosti«. Tako mi je tudi dr. Hübel od vsega početka imponiral in morda je bilo tudi to vzrok, da me je imel na svoj način rad in da me vsa štiri leta, kar sem ga imel, ni nikoli »preganjal«. Čutil sem, da sem mu bil tudi jaz simpatičen in prav nič ne pretiravam, če rečem, da je marsikaj zamisljal na eno, pa tudi na obe ocesi, če sem ga kdaj polomil, ali če me je zasledil, da nisem bil pri stvari. Zanj sem bil navadno ljubezno ironično »mein lieber Freund« — »moj ljubi prijatelj«. Če nisem znal, me je odlovil: »Ein ander Mal, ein ander Mal, mein lieber Freund.« Če sem se pa izgovarjal, da nisem vedel, da imam napisati nalogo, ali da nisem utegnil (za take izgovore je bilo

*) »Drugič, drugič, (moj) ljubi prijatelj.«

**) »Nadaljevanje sledi«